

חברותא

אזמר בלשון כשדיא / הדא דלא ידעין מלאכיא / וכענת אמר דבריא

הא לא שמעת קל מתיבותא / הון עדן ועדניא
לא מטא לגבי מתניתא וברייתא / לא סברת שקלא וטריא
הא אשכחוני כען / כל אלין בישיא
כל קבל די עלת / בתרע-אקדמיה
אידון תבהלנני נבשי / ארי בעת נבשה להשתזבה
חזוי ראשי כדבני / דלמית דמית, אי רוחי לא ידענא
ומן יקום מלקדמך, רבן עלם ועלמיא? / הא אנא ירלא, לא גבר אנא!

כען התחברית בחברותא קדישתא / דכתא די מהחתין תמה ספריא
קבל הדא ברעוא / אנת די שכן בשמיא
על אפי השרי רוחך / טר אחסנותי בגו גנזיא
דכי לבי לפלחנך / בקשטה ובריות נהוריא
דלא לטעותא תהוי אקדמיה / ברם תהוי אקדם-יה

פקי נבשי מאסריך דאשתבית / תובי תובי, תו לא מית!

מני זעיר-חקמתא די רחים מהי-מנו-תא